

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

totus in maligno positus est, 1. Joh. 5. v. 19. quid is aliud est, quam Barbarica & desolata Ægyptus, ubi opera tenebrarum sine propudio exercentur, Eph. 5. v. 11. Bernhardus ait: Mundus est, ubi malitiæ plurimum, sapientiæ parum. Lutherus noster vocat *stabulum pessimorum hominum*. Hic inveniuntur homines idololatræ, ut Aaron, Exod. 32. v. 5. Homines, qui nomen Dei adhibent in vanum, sicut blasphemus ille filius Israëlitis, quem pepererat de viro Ægyptio, Levit. 24. v. 10. Homines, qui Sabbathum prophanant, ut ille, qui ligna colligebat, ideoque lapidatus, Num. 15. v. 32. seqq. Homines qui Parentibus & Magistratui sese opponunt, ut Absolon, 2. Sam. 16. v. 7. 22. Homines, qui cœdibus & adulteriis se contaminant, instar Davidis, 2. Sam. 11. v. 4. Homines, qui furtum committunt, ut Achan, Jos. 7. v. 20. Homines, qui falsum testimonium dicunt, ut Judices illi nequam, Hist. Sus. v. 34. Homines, qui proximi facultates concupiscunt, ut Achab, vineam probi Naboth desiderans, 1. Reg. 21. vers. 2.

Augustinus scribit, Ægyptios Regnum suum cœlo contulisse, & æqualle, adeo verò fallaces fuisse, ut si hominem impostorem denotare velimus, eum *αἰγυπτιάζειν* in Proverbio dicamus, ut Erasmus exponit. Ita non pauci inter nos occurrunt, qui fallacem hujus mundi Ægyptum, loco cœli sui æstimant, & sapientes sunt ut faciunt mala; bene autem facere nescierunt, Jer. 4. v. 22.

Magna hæc miseria est, quod ita cum spinis & scorpionibus habitare teneamur, Ezech. 2. v. 6. ideo accurata cautione opus est, ne & ipsi inficiamur, sed lucea-

mus sicut luminaria in mundo, in medio nationis pravæ atque perverse, Phil. 2. v. 15.

Cum Moser grandis factus esset, negavit se esse filium Pharaonis: magis eligens affligi cum populo Dei, quam temporalem peccati habere jucunditatem, Hebr. 11. v. 24. seqq.

Nos vestigiis ejus insistentes, seculum hoc non diligamus, uti Demas, 2. Tim. 4. v. 10. sed omnia, quæ in eo sunt, pro detrimento & stercore habeamus, ut Christum lucrifaciamus, Phil. 3. v. 8. Mundus enim transit & concupiscentia ejus, 1. Joh. 27. v. 1.

De Secundo.

Sequitur *Triplex Medela*, quæ fluit
1. *Ex Angelica excubatione*, qua pro Jesulo recens nato vigilant. Hinc Evangelista: Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, & accipe puerum & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum.

Hic verum esse deprehendimus, quod David ait: Custos Israel non dormit, neque dormitat, Psal. 121. v. 20. Joseph nullius periculi conscius erat, & haud dubie in manus Herodis devenisset, nisi ab Angelo præmonitus fuisset. Ita adhuc hodie Deus Angelis suis mandavit de nobis, ut custodiant nos in omnibus viis nostris, Psal. 91. v. 11. Sunt enim Spiritus administratorii, Hebr. 1. v. 14.

Impii Sodomitæ fores pii Lothi effringere volebant noctu. Verum Angelus Domini tuebatur ipsum, eosque cœcitate percussit,

cussit, ut ostium invenire non possent, Gen. 19. v. 11.

Syri Elisæum in oppido Dothan circumdederant, eumque non elapsurum putabant : Verum S. Angeli in circuitu Elisæi in forma equorum & curruum ignitorum erant, ne damnum ipsis inferretur, 2. Reg. 6. v. 14. 18.

Socii Danielis in medium furnum ignis ardentis mittebantur: Verum Angelus Domini descendit cum eis in fornacem : & excussit flammam ignis de fornace, & fecit medium fornacis, quasi ventum toris flantem, ideo indemnes exibant, quin & odor ignis non transiverat per illos, Dan. 3. v. 25. seqq.

Hoc solatium nos quoque manet, si Deum timemus, & peccatis valedicimus, quibus sancti Angeli abiguntur, sunt enim Spiritus sancti, & qui patrocinio eorum gaudere vult, nunc & ipsam sanctimoniam sectari oportet, sine qua nemo videbit Deum, Hebr. 12. v. 14.

2. *Ex fuga limitatione.* Ita enim Angelus: Esto ibi, usque dum dicam tibi.

Hanc consolationem quilibet Christianorum arripere, sibi que applicare debet. Quia non repellit in sempiternum Dominus, Thren. 3. v. 32.

Equidem tempus quandoque nimis longum videtur, ut animis cadamus, cum Davide dicentes : Nunquid in æternum projiciet Deus, & non amplius placabilis erit, Psal. 77. v. 8.

Verum in Dei oculis modicum saltem est, teste Christo, Joh. 16. v. 16. momentum in indignatione ejus, & vita in voluntate ejus, Psal. 30. v. 6. ideo acquiescamus in voluntate ejus, reputantes nobiscum, satius

esse hic temporaliter corripi, quam cum mundo damnari, 1. Cor. 11. v. 31. Ibi enim nulla redemptio est, Psal. 49. v. 9. sed hic scimus, non in æternum daturum esse afflictionem iusto, Psal. 55. v. 23. verum post lachrymationem & fletum exultationem infundit, Tob. 3. v. 22.

3. *Ex Tyrannorum degradatione.* Defuncti enim sunt, dicit Angelus, qui quærebant animam pueri. Sic tandem Herodes mortuus est, & quidem morte perquam horrenda ut Josephus testatur. Ipsa verba Josephi, quæ extant lib. 17. cap. 8. Antiq. Jud. non gravabor adscribere : Regi inquit, morbus factus est gravior, pœnam impietatis exigente Numine. Lento enim calore torrebatur, qui non tam externo tactu deprehenderetur, quam intrus depopularetur viscera. Aderat vehemens voracitas, cui necesse esset, continuo cibos suggerere, simulque vexabatur intestinorum exulceratione, & colicis compassionibus. Pedes tumebant Phlegmate humido & pellucido, similiterque inguina: ipsa quoque verenda putrefacta scatebant vermiculis, accedente fœda nec minus molesta tentigine, non sine fœtore gravissimo : super hæc omnia nervorum contractione laborabat, & difficultate anhelitus. Quamobrem constans erat inter viros divinos & fatidicos opinio, *Regem læsa tot modis pietatis Deo pœnas expendere.*

Plura exempla facile adduci possent, quomodo Deus Tyrannos tandem præcipitarit, & virgam, qua fideles suos castigavit igni mancipaverit. Verum hac vice opera hac superfedemus, hoc solatio freti, quod licet gentes fremant, & adstant Reges terræ, & Principes consultant adversus

Dominica post Circumcisionem Domini.

57

versus Dominum, & adversus Christum ejus, Psal. 2. v. 1. excelsior excelsis sit custos, Eccles. 5. v. 7. qui Tyrannis illis resistere possit, Furor hominum est laus, ejus reliquis furoris accinget se, Psal. 76. v. 11.

Quoties adhuc hodie accidit, ut hic vel illo Magnatum Tyrannidem in suos exerceat, hoc Symbolo utens: Quod libet, licet.

Sunt arma, vis, potentia.

Statuta nostra sint rata

Culpare quis præsumet?

Sed ex improvise à Deo abripitur, ut dicere possis: Defuncti sunt. Interea vero patientia nobis necessaria est, Hebr. 10. v. 36. ut præstolemur cum silentio salutare Dei, Thren. 3. v. 26. dum placeat ei fidelibus suis succurrere:

Scit ipse tempus optimum,
Nobisque nullum dat malum,
Spes hæc reposita nobis.

Ipsè faciet, Psal. 37. v. 4.

De Tertio.

Restat Cautela, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

I. *Deo obtempera.* Josephus sat causæ habuisset, cum Angelo disputandi: mirum enim mandatum erat, quod cum tenero puerulo in Egyptum fugere deberet. Quomodo hæc sibi respondebunt, dicere potuisset, hinc infantulus futurus est Dominus, ut Angelus Pastoribus Bethlehemiticis annuntiavit, Dominus gloriæ, Psal. 24. v. ult. Immanuel, Esa. 7. v. 14. salus Dei, usque ad extreimum terræ, Esa. 49. v. 6.

Qui fitigitur, ut Herodem metuere, & ad effugiendam ejus Tyrannidem in Egyptum abire debeamus, ubi multa sunt somnia, plurimæ sunt vanitates, Eccles. 5. v. 6. non opus est fuga, quia Dominus pro Omnipotentia sua puerulum servabit.

Verum id Josephus non fecit, sed continuo se in pedes conjiciens fugæ se accinxit, prout Angelus mandaverat.

Hoc ipso nobis Joseph ad exemplum propositum est, ut quilibet in vocatione sua mandatis Domini sese subjiciat, & sine tergiversatione voluntatem ejus expediat. Obedientia enim melior est victimis, 1. Sam. 15. v. 22. Esa. 1. v. 19. 20.

Quando terreni Magnates subditis suis quicquam præcipiunt, debitum suum reverenter observant, & sæpe plus faciunt, quam debent. Siquidem Fulgositus scribit, in Persia populos quosdam esse, qui dicuntur Assasini, qui Regem suum Senem appellant, eique tanta obedientia inferviunt, ut vel de rupe se ad libitum ejus præcipitent, velea præstent, quæ sine vitæ periculo efficere nequeunt.

Quantò magis nos Regi Regum, & Domino Dominantium obedientiam præstemus, in omnibus, quæ nobis præcepit. Mandata enim ejus gravia non sunt, 1. Joh. 5. v. 3. sed quod præcipit nobis, ipse ante fecit nobisque exemplo suo prævit, ut insistamus vestigiis ejus, 1. Petr. 2. v. 21.

Quod si id minus facimus, nil nisi iram & indignationem expectemus, necesse est. Deus enim noster fortis Zelotes est, qui non modo corpus, sed & animam

h

& cor-